

په اروپا کې دمیشته افغانانو د ټولنو فدراسیون
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

ازدیاد جنایات جنگی در افغانستان

بدارویختن یک پسر هشت ساله افغان درگرشک توسط طالبان بتاريخ اول اسد سال جاری نقطه اوج یک سلسله جنایات وحشیانه ایست که درین اواخر احساسات مردم شریف افغانستان را بشدت جریحه دار ساخته است. بکارگیری یک دختر هشت ساله بحیث حمل کننده مواد منفجره به چند نفر پولیس افغان توسط طالبان ارزگان و منفجر ساختن وی حین نزدیک شدن به پولیس با ریموت کنترل جرم بزرگ دیگری بود که شدت و حدت یافتن جنایات جنگی در افغانستان را انعکاس میدهد. این نوع قتل ها شکل فجیع تر آن جنایتیست که از ده سال بدینسو در قالب شستشوی مغزی اطفال افغان در مدارس قاتل پرور پاکستان و ارسال شان برای قتل خود و سایر هموطنان شان و تخریب مکاتب و شفاخانه های کشورشان ادامه دارد. تعداد آنده افراد ملکی که درین اواخر توسط مابین کنار جاده تعبیه شده توسط طالبان و شرکا کشته میشوند، بطور اوسط ۲۵ نفر در روز است. درست است که حملات انتحاری و مابین کنار جاده برای رهبران طالبان، فامیل حقانی و خانواده حکمتیار با صرفه است ولی ایشان نباید فراموش کنند که بخاطر آگاهانه بخطر انداختن حیات مردم ملکی افغانستان روزی پاسخگو خواهند بود.

اول اسد، ضمناً شاهد یک سانحه تازه از جانب قوای خارجی در افغانستان بود. کشته شدن یک زن داکتر و اعضای فامیلش در ولایت میدان- وردک توسط ایساف بی اعتنائی هولناک نسبت به زندگی مردم ملکی است. قتل یازده نفر ملکی حین حمله شبانه در خوست که چندی قبل اتفاق افتاد ادامه سلسله پایان ناپذیر خونریزی "اشتباهی" قوای ناتو در افغانستان بود که باعث نا آرامی و اعتراض شدید مردم محل شد. بر مبنای شیوه معمول شکنجه در گوانتانامو میتوان حدس زد که در زندان بگرام چه صورت میگردد. گزارشات از داخل کشور این حدس را تأیید میکنند. به اساس همین گزارشات موارد شکنجه در زندانهای امنیت دولتی تاحد قابل تشویش از دیاد یافته است. ممکنست تقرر جزایهای اسبق خاد به حیث رؤسا در ریاست عمومی امنیت دولتی در حادثه شکنجه بحیث وسیله گرفتن اعتراف مؤثر بوده باشد. در گزارش اخیر کمیته حقوق بشر ملل متحد نگرانی شدید از از دیاد شکنجه در امنیت ملی اعلام شده و از ریاست ۱۸ بطور مشخص نام برده است. مستنطقین و آمرین شان باید بدانند که شکنجه یکی از جرایم ضد بشریت است و مرتکب آن در هیچ نقطه جهان از مجازات مصون نخواهند بود.

ستم، سلب ابتدائی ترین حقوق بشری و تجاوز به زندگی، مال و ناموس مردم توسط حکام فاسد محلی و "قوماندانهای" دالرمست در محلات دور از شهرهای بزرگ بیداد میکنند. از حکومت ضعیف الاراده مرکزی که خود غرق در فساد است نمیتوان انتظار پایان دادن به این وضع را داشت. خارجیها نیز تجاهل عارفانه نموده باهمین حکام و قوماندانها همکاری میکنند. این تیشه زدن است به ریشه حقوق بشر.

اکنون که مسؤلیت امنیتی به نیروهای داخلی سپرده میشود باید به بلند بردن آگاهی آنها از قوانین جنگ توجه جدی شود. هرگاه به صاحبمنصبان اردو، پولیس و امنیت ملی در مورد کنوانسیونهای بشردوستانه ژنیو و اهمیت رعایت اصول مندرج درین کنوانسیونها اطلاعات کافی داده نشود، خطر آن موجود است که تعداد "اشتباهات" اردوی خود ما بمراتب بیشتر از خارجیها باشد. جنایات ارتکاب یافته توسط قوای مسلح تحت رهبری حزب دموکراتیک خلق شاهد این مدعای ماست. هرگاه نیروهای مسلح داخلی یا خارجی در عملیات جنگی خویش از دقت پیشبینی شده در کنوانسیونهای ژنیوکار نگیرند و این بی دقتی شان موجب کشته شدن افراد ملکی شود، مظنون به جنایت جنگی خواهند بود.

قرار معلوم نیروهای دولتی، ضد دولتی و خارجی از وضع کنونی که افغانستان بهشت جنایتکاران است، سو استفاده میکنند. برای متوجه ساختن این افراد به عواقب اعمال شان به این بیت شاعر رجوع میکنیم:

خون ناحق دست از دامان قاتل برداشت دیده باشی لکه های دامن قصاب را
کمیته حقوق بشر فارو

دیپانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ